

Zorlu Dönemeçler 2 B5 9N

– conı · 24 Mart 2013

N. YENİ EVİMİZ

Feneryolu'ndaki evde altı sene oturmuştuk. Orada güzel günler geçirmiştik. Komşularımızdan biri hariç, hepsinden çok memnunduk. Zaten on bir daireli apartmandı. Biri hariç hepsiyle görüşüyorduk. Her katta üç daire vardı. Birkaç basamakla inilen zemin katında ise iki daire ile arkada kapıcı dairesi ve kalorifer kazanı bulunuyordu. Apt.nın Önünde, demiryolu kenarında, asırlık iki çam ağacıyla, çiçekli bahçesi ve üç arabalık betondan park yeri bulunuyordu. Hoş arkada iki apartmanın arasında da park yeri vardı ama, arkadaki park yerinden iki apartman da istifade ediyordu. Arka apartman tamamı müteahhit Mehmet bey'e aitti ve önünden de yol geçiyordu.

Altımızdaki dairede, sağlık memurluğundan emekli olmuş bir astsubay oturuyordu. Adamın bir tutkusu vardı. Zaman, zaman balkonda ızgara yapmak. Ne kadar ikaz etsek de bu alışkanlığından vazgeçiremedik. Balık kokusu, ızgara kokusu doğrudan bize geliyordu. Hele yaz mevsimi olunca, sıcaklar sebebiyle camların açık olduğu zamanlar dayanılmazdı.

İkinci bir şikayetimiz de tren gürültüsüydü. Daha doğrusu eşim hassasiyet gösteriyordu. O da haklıydı, çünkü, insanlar Badat caddesine çıkmak için üst köprüyü geçmek yerine, kısa yolu, yani demir yolundan atlamayı tercih ediyorlardı. İnsanları uyarmak bakımından da Feneryolu istasyonundan kalkan trenler feryadı basıyorlardı. Dolayısıyla eşim bu düdükle sesinden çok etkileniyor, şikayet ediyordu. Hele dizel motorlu çekicilerin gürültüleri, bilhassa geceleri geçerken deprem oluyor duygusu yaratıyor, eşim yataktan sığıyordu. Son zamanlarda, her düdükte, her sarsıntıda, küfürler etmeye başlamıştı.

Diğer bir şikayetimiz sivri sineklerdi. Balkonlara tel kapı yaptırdığımız halde, sivrisineklerin saldırısından kurtulamıyorduk. Bazen karabulut gibi, bilhassa geceleri balkon kapılarının tellerine yapışıp kalıyorlardı. Her taraf bahçelik ve çok yeşillik olduğundan sivrisineklerin önüne geçmek mümkün olmuyordu. Cam açamıyor, dairemiz tamamen güneye baktığı için de sıcaktan ne yapacağımızı bilemiyorduk. Dolayısıyla, bu evi satmaya, yeni bir ev almaya karar vermiştik.

Bir yandan gazetelere satılık ilanı verirken, bir taraftan da civarımızda, Moda'da, Acıbadem'de satılık ev aramaya başladık. Mevcut eşyalarımızın sığabileceği gibi, Salon ve odaları geniş bir ev bulamıyorduk.

Neticede Ahmet bey çıkageldi. Evi satın almak istiyordu. Ayrıca evi gezerken, salonun masa, sandalye, sehpa ve büfesini de görmüş beğenmiş, satın almak istemişti. Büfenin altı yekpare, üstü, iki parçalı, ikişer adet renkli cam kapılı, yine renkli camlı rafları, siyah tik ağacından yapılmıştı, masa altlıklı, tek sütun ayaklı, üstü, dikdörtgen şeklinde, renkli camlıydı. Sandalyeler ise Kıvrım şeklinde nikelaj ayaklı, arkılığı ve oturacak yeri kaliteli bir sun-i deriden yapılmıştı. Yani hepsi şahane ve evladiyelikti.

Netice pazarlık, pazarlık derken, 2.225.000 TL.ye anlaşmıştık. Ev buluncaya kadar da oturma sözü verilmişti.. Parayı değerlendirmek için hemen Kastelliye yatırmıştım. O devir öyle bir devirdi ki paranın değeri düşüyor, ve enflasyon ise almış başını gidiyordu.

Artık ev aramaya hız vermiştik. Ama yine de bir türlü aradığımız gibi geniş bir ev bulamıyorduk.

Bir gün yorgun, argın ev aramaktan dönerken Şükriye halamlara uğradık. Evi, daha önce bahsettiğim gibi, Kurbağalı dere kenarındaydı. Yeğeni Çiğdemi evlat edinmiş oturuyorlardı. Konu yine ev aramaktan açılınca, Şükriye hala, derenin doğusunda, yeni bitmiş, dokuz katlı bir apartmanı göstererek. "Bakin şu apartmanı görüyor musunuz? Orası yapılırken, ben cam önünde oturur hep onu seyredirdim. Çok sağlam bir inşaatı var. Bahçesi de geniş, bir de oraya baksanız iyi olur" dedi.

Gerçekten, oradan ayrıldıktan sonra, Kurbağalı dere üzerindeki ahşap yaya köprüsünden geçtik, Önce birinci apartmana sorduk, orasında satılık yer olmadığını, zaten odaların daracık olduğunu öğrendik. Sonra ikinci Apartmana, Şükriye halanın gösterdiği eve geldik. Kapıcı bizi üçüncü kata çıkardı. Satılık daireyi gösterdi. Dere tarafına bakıyordu. Bizim istediğimiz kriterlere uygundu. Arsa sahipleri satıyorlardı. Daire sahiplerinden birisi Kızıltoprak'ta oturuyordu. Kapıcıdan adresini aldık. Nasıl olsa, o tarafa doğru gidecektik. Kadın yaşlı birisiydi.Yalnız yaşıyordu. Verese olarak dört kişi daha varmış. Biri (Erkek= Bostancıya yakın bir yerde, diğeri de (Kadın) Amerika'da oturuyormuş. Birisinin vekaleti de kendisinde imiş. Dairenin satış değerine saptamak üzere kendisi yetkili kılınmıştı. Yani pazarlığı onunla yapacaktık. Al külah, ver külah 2.750.000tl.ne anlaşmıştık.

Kadıköy Tapu dairesine gittim. Tapu Müdürüne durumu anlattım. Amerika'ya bir mektup yazmak suretiyle, Türk Konsoloslüğundan bir vekalet gönderilmesini sağlamam gerektiğini bildirdi. Ben de o yönde bir mektup yazıp kadına gönderdim.

15 gün sonra Amerika'daki varisten vekalet geldi. Tapuya götürüp gösterdim. Mevzuata uygun olmadığını belirttiler. O zaman nasıl olması gerektiğini kendilerinin kaleme almalarını rica ettim. Ve öylece mektup yazıp, tekrar Amerika'ya gönderdim. Bu arada stres ve üzüntüm devam ediyordu. Neticede, Tapu müdürlüğünün istediği şekilde vekalet gelmiş oldu. Hemen Kastelli'ye yatırdığım parayı çektim ve İşbankasına yatırıp, varisler adına bloke ettirdim. Satış yetkisi olan varisle beraber Tapuya gittik. 07-05-1982 tarihi itibariyle tapuyu elime aldım. Tapuyu, Kartaldaki ve Fener yolundaki evi yaptırdığım gibi, Yaseminle , yarı, yarıya yaptırdım. Dünyanın bin bir hâli vardı. Kimin ne zaman öleceğini Allahtan başka kimse bilemezdi. Çocuğum olmadığına göre, Eşimi de düşünmeliydim.

Eşyaları taşımadan önce aldığım evde yaptırmam gereken işler vardı. Evi sattığımız insanı da düşünmemiz lazımdı. Bu ara, eşim de rahatsızdı. Yeni evde, Fener yolundaki evde olduğu gibi her tarafına panjur yaptıracaktım, Salonun parkelerini sistire yaptırıp cilalatacak ve duvarlarına, duvar kağıdı kaplatacaktım., Mutfak, tuvaletler, balkonları, ve hol'ü taşlama makinesiyle, taşlatıp cila yaptırmalıyım. Ayrıca yüklük ve mutfak dolap kapılarını cilalattırmalıyım. Panjur işini, sattığımız evin panjurunu yapan firmaya, salonun sistre ve

cilalanması ile duvar kağıt kaplama işini, dükkanı sattığımız delikanlıya, diğer işleri de tanıdık bir firmaya verdim.

Evi satın alıp bahsi geçen işleri yaptırincaya kadar üzüntü ve stresten beş kilo zayıflamıştım. Neticede eşim de biraz düzelmışti ve Kızına misafir gelen Fevzi eniştenin de yardımıyla, eşyaları taşıdık. Artık bundan sonrası bize kalıyordu. Yeni bir sigorta kutusu yaptırmak, avizeleri monte etmek, çamaşır ve giyecekleri gar dolaba, ve şifonyere yerleştirmek, Tabak çanağı mutfak raflarına koymak, salondaki büfeye gerekli tabak çanağı vs. yerleştirmek ikimize kalmıştı. Bu işleri yaparken de eşime yardımda bulunduğum için mutluluk duyuyordum. İşler bittikten sonra rahat bir nefes almıştık.

Doğal olarak, kadın gözü ile erkek görüşü farklı idi. Panjurları yaptırırken Yaseminin hasta olması, Panjurların biraz yüksek olmasına sebep olmuştu. Yani, yaz gelip balkonda , koltuk ve sandalyeye oturduğumuzda, sokaktan gelip, geçeni görmekte zorluk çekiyorduk. Bu da, ilerde, her yaz mevsiminde, Yaseminin "Ben olsaydım, böyle yaptırmazdım, panjurların alt kısmını biraz alçak yaptırırdım" sözünün tekrarlanmasına sebep olacaktı.

Tabii, zaman geçtikçe, evin iyi ve mahzurlu tarafları meydana çıkacaktı. Ev istediğimiz gibi genişti. Görüşü de güzeldi. Bizim misafir yatak odasından, balkondan, Söğütlü teren istasyonunu, görmek mümkündü. Salondan da eski Kuşdili Çayırını (Bugünkü Salı pazarı), Kurbağalı dereyi , hatta daha ilerisini görüyorduk. Yer olarak F.B. Stadına dolayısıyla her tarafa yakındı. Çıkmaz sokak olduğundan dolayı da , fazla toz olmaz diye düşünüyorduk. Haftada iki gün Salı-Cuma günleri Pazar kuruluyordu. Pazar gözümüzün önündeydi. Kurbağalı Dere yanında, Eski Kuşdili Çayırı bozulmuş, asırlık ağaçlar kesilmiş, Pazar yeri yapılmıştı (Salı Pazarı) Apartmanda, Bilhassa yazın, Güneşin doğuşu ile, öğleden sonra güneşin batışı sırasında, sıcaklıktan bunalıyorduk.. Ama salon kuzey batıya baktığından, kışın soğuk oluyordu.

Taşınır, taşınmaz, Apartman sakinleri beni Yönetici seçmişlerdi. Bu tarihten sonra da, Hem apartmanın yönetim işleriyle, hem de Salı pazarının, bilhassa yaz mevsimi, tozu, toprağı yüzünden, Belediye ile mücadelelem başlayacaktı. Pazar yeri ve Kurbağalı Derenin durumunu ve pisliğini ise (CEVREMİZ ADINI VERDİĞİM) bir şiirimle dile getirmiştım. (Birinci ciltte veya www.antoloji.com/yusuf_canturk) veya kendi internet adresimden (www.mzcanturk.net) okuyabilirsiniz.